

PRZESTROŃ (1) *sb f*

L sg przestr(o)ni.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Puste, przestronne miejsce, otwarta przestrzeń; przen: wolność, wybawienie, wyzwolenie:

Wyrażenie przyimkowe: »na przestroni«:

~ W przeciwstawieniu: »z ciasności ... na przestroni«: Sćiańności wzywałem Bogá/ odpowiedział mi ná przestroni [in latitudine] Bog. BudBib Ps 117/5. ~

Cf PRZESTRONIA, [PRZESTRONNOŚĆ]

AĆ